

عنوان مقاله:

بررسی سرمایه فکری و امنیت شغلی کارکنان و نقش آنها در کاهش طفره روی سازمانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت و توسعه پایدار، دوره 3، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مهدی آریامنش - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره شغلی، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

میترا صدوقی - استادیار گروه علوم تربیتی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه میان سرمایه فکری و امنیت شغلی با طفره روی سازمانی کارکنان اداره آموزش و پرورش شهرستان بهنمیر انجام شد. این پژوهش از نظر هدف در حیطه تحقیقات کاربردی و از نظر روش تحقیق، همبستگی است. جامعه آماری کارکنان اداره آموزش و پرورش شهرستان بهنمیر به تعداد ۲۱۱ نفر بوده که به کمک روش نمونه گیری تصادفی ساده تعداد ۱۳۶ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه های استاندارد امنیت شغلی نیسی و همکاران (۱۳۷۹)، سرمایه فکری بوتیس (۱۹۹۸) و طفره روی سازمانی کارول (۲۰۰۰) بودند. جهت تأیید روایی ابزارهای پژوهش از روایی صوری و محتوا استفاده شد و روایی پرسشنامه ها خوب ارزیابی شد. جهت تعیین پایایی ابزارهای پژوهش از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد که مورد تأیید قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آمار استنباطی و از روش ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون با استفاده از نرم افزار SPSS انجام شده است. یافته های تحقیق حاکی از آن است که بین ابعاد سرمایه فکری (انسانی، ساختاری و رابطه ای) و امنیت شغلی با طفره روی سازمانی کارکنان رابطه منفی و معناداری وجود دارد. همچنین، نتایج نشان دادند که سرمایه ساختاری، سرمایه ارتباطی، امنیت شغلی و سرمایه انسانی به ترتیب بیشترین قدرت پیش بینی کنندگی متغیر ملاک طفره روی سازمانی را دارند.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057850>

